

[Weikop.]

på jordbær i juni, der ikke findes i februar! Jeg tror nok, at mange ville sige: ja men det viser jo tydeligt, at den slags ting er næsten ikke til at administrere.

Når man så spørger: hvad koster denne administration? ja, så siger den højtærede minister til mig: det koster i øjeblikket 2,5 mill. kr., men hvad det ellers kommer til at koste, ved jeg egentlig ikke noget om — så kan jeg selv regne det ud. Nej, det kan jeg ikke; jeg må virkelig bede den højtærede handelsminister regne det ud.

Men når vi nu er ved administrationen, vil jeg gerne gentage mit spørgsmål: har den højtærede handelsminister fået nogen erklæring fra monopolrådet, om monopolrådet mener, at dette kan administreres? Den højtærede handelsminister siger stadig væk, at det kan det nok, men jeg synes, at jeg mangler en sagkyndig vurdering af det. Jeg spørger igen: har den højtærede handelsminister indhentet en erklæring fra monopolrådet om, hvorvidt alt dette, som den højtærede minister har redegjort for her, overhovedet kan administreres? Det er ikke hårde ord, højtærede minister, det er blot dette, at man gerne vil have en saglig bedømmelse af tingene. Normalt er der aldrig nogen, der taler så meget om saglighed som netop, om jeg så må sige, radikale folketingsmedlemmer.

Den højtærede minister siger, at med hensyn til lovforslaget om indseende med priser har han da rigtignok forhandlet med organisationerne, det var ganske vist i oktober måned, og så følger ministeren til, at han må ganske vist indrømme, at der er kommet nogle tilføjelser til den lov. Ja, det tror jeg man kan sige med sandhed. Så siger ministeren: det er rigtigt, jeg har ikke forhandlet det fjerneste med organisationerne forud for den lovgivning, vi her behandler. Det var det, jeg bebrejdede ministeren, at hele det danske erhvervsliv anede ingenting om disse indgribende lovforslag, før den dag de lå her på folketingets bord; det var endog sådan, at en stor organisation som Industrirådet ikke engang kunne få de eksemplarer af lovforslagene, som det var nødvendigt at sende ud til deres kreds, for at man kunne bedømme dem. Jeg synes, det er lidt enkelt at prøve på at bortvejre dette blot ved at sige: ja, ja, men jeg har forhandlet

med organisationerne om en helt anden lov i oktober måned. Efter min mening vil ingen, ingen kunne forstå, at en handelsminister ikke har forhandlet på forhånd.

Det kunne godt være fristende at komme ind på mange af de svar, den højtærede minister har givet mig, men jeg skal blot hæfte mig ved et af dem. Jeg spurgte, hvilke særlige forhold der skulle til, når man lavede avancestop, om det beroede på et skøn, og den højtærede minister sagde, at det beroede på det uvildige skøn, som monopolrådet måtte anlægge. Men den højtærede minister sagde noget mere, han sagde, at der skal vægtige grunde til, og det vil jeg gerne have lov til at understrege, for vægtige grunde er nu noget lidt andet end særlige forhold. Derfor er jeg meget glad for, og jeg takker — nu vil jeg meget nødig sære den højtærede minister — derfor vil jeg takke for den oplysning, jeg har fået i denne forbindelse; jeg kan også godt takke for alle de øvrige svar, for de var meget oplysende og belyste hele dette lovkompleks om priser og avancer.

Jeg vil sige ligesom det ærede medlem hr. Henry Christensen, at dette med avancestopet — jeg går ud fra, at det er en fejltagelse, når det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at det skal vare to år, det kan ikke vare længere end ét år — men det, jeg understreger så stærkt her, er dette, at det ikke skal vare ét år; ellers behøvede den højtærede handelsminister ikke gang på gang at sige: ja men berolig jer, det skal ikke vare ét år; det kan vare ét år, det skal være endnu mere kortvarigt. Man kunne have lyst til at spørge, selv om det nu er blevet så sent, at man ikke skal spørge mere: hvad mener egentlig den højtærede handelsminister med, at det skal være endnu mere kortvarigt? Jeg tror egentlig, at erhvervslivet godt kunne have interesse i at vide det.

Den højtærede handelsminister har — det er ikke for at fornærme, at jeg siger det — en mærkelig og usædvanlig evne til altid at huske på, hvad der skete for 12-13 år siden; jeg har været med til det adskillige gange, og jeg kan kun sige, at det har jeg da ikke det fjerneste imod også at se på, for det er jo rigtigt, som den højtærede minister sagde, at jeg også har været med til at lave sådan et avancestop, det var i foråret 1951; men den højtærede minister ved også udmærket godt, hvad baggrunden derfor dengang var,